

Ympäristöministeriö
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

Viite lausuntopyyntönne 14.9.2015, YM028:00/2011

Asia LAUSUNTO ERÄIDEN MAA- JA PUUTARHATALOUDESTA PERÄISIN OLEVIEN
PÄÄSTÖJEN RAJOITTAMISTA KOSKEVAN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN
(1250/2014) MUUTTAMISESTA

Maa- ja metsätalousministeriö kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto asiakohdassa mainitusta
asetusmuutoksesta. Lisäksi todetaan, että maa- ja metsätalousministeriöllä on ollut mahdollisuus
keskustella ympäristöministeriön kanssa jo asetusmuutosta suunniteltaessa ja että ehdotuksemme on
otettu hyvin huomioon.

Ministeriö ehdottaa 3 §:n määritelmien kohdassa 16 suljettavaksi pois myös käytetyn sienimöälustan
(3A5/5) ja käytetyn turvekasvualustan (3A5/6), joista ravinteet on jo käytetty pois, mutta niissä on
paljon (yli 20 %) orgaanista ainetta.

Pysyvien ruokinta- ja juottopaikkojen kattamisessa on herättänyt kysymyksiä se, koskeeko
kattamisvaatimus sellaista paikkaa, jossa on joko ruokintapaikka tai juomapaikka tai molemmat.
Ministeriö esittää, että kattamista ei vaadittaisi, jos kyse on vain pysyvästä juomapaikasta.

Asetuksen 10 § 2 momenttiin ehdotettavaa lannanlevityksen kieltoajasta poikkeamista voidaan pitää
jossain määrin ongelmallisena oikeusturvanäkökulmasta, koska poikkeamisen kriteereihin liittyy
tulkinnanvaraisuutta. Muistiossa ilmoitusvelvollisuuden yhteydessä mm. todetaan, että ilmoituksen
vastaanottaja tarkistaisi, täyttyvätkö poikkeuksellisen sääolon kriteerit. Kuitenkaan asiasta ei tehtäisi
mitään päätöstä eikä toimija olisi muutoinkaan velvollinen odottamaan viranomaisen reagointia asiassa,
vaan ilmoituksen tehnyt toimija voisi levittää lantaa heti ”jatkoajan” ensimmäisenä päivänä (eli esim.
31.10. ilmoituksensa tehnyt toimija heti ilmoituksen teon jälkeisenä päivänä). Aina kun joku säädetty
kielto on tulkinnanvarainen niin kuin tämä ”poikkeuksellisen sääolon” kriteeri, on mahdollista, että
viranomainen ottaa asiaan jälkeinpäin eri kannan kuin ilmoitusvelvollisuutensa hoitanut toimija. Tästä
nimenomaisesta määräyksestä voi seurata tukileikkauksia, vaikka toimija olisi toiminut vilpittömässä
mielessä. Juridiselta kannalta olisi parempi sellaisen sääntely, jossa poikkeuksellisen olon kriteeri olisi
määritelty täsmällisemmin esim. jonkin mitattavan suureen avulla. Asetukseen ehdotetussa muodossa
viljelijä kantaa kaiken riskin tulkintaepäselvyyksiin liittyen. Jos ajatuksena olisi, että jatko aika tulee
joka tapauksessa kaikille siitä ilmoittaneille, ilmoitusvelvollisuus on turhaa byrokratiaa.

Asetuksen 10 §:n 7 momentti kieltää lannoituksen viittä metriä lähempänä vesistöä. Kieltoa on tulkittu
niin, että se kieltäisi myös eläinten laiduntamisen kyseisellä alueella. Koska rannoilla tapahtuvalla
laiduntamisella on suuria hyötyjä luonnon monimuotoisuudelle, maiseman avoimena pysymiselle ja

eläinten hyvinvoinnille, säädöstä pitäisi selkeyttää tältä osin. Ministeriö ehdottaa, että momentti muotoiltaisiin esimerkiksi seuraavasti (lisäysehdotus kursivoitu):

Lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. *Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.*

Liitteeseen 1 on lisätty lantavarastojen taulukkoarvot alkuperäisnautaroduille. Taulukosta puuttuu kuitenkin arvo alkuperäisnautarodun lehmälle. Itä- ja Pohjois-Suomen lehmän keskituotos on 4 700 kg/v ja Länsi-Suomen karjan 6 700 kg/v. Friisiläisillä ja Ayrshireillä vastaava keskituotos on 9 000 kg/v, minkä vuoksi alkuperäisrodun lehmillä tulisi olla oma, pienempi lantavaraston taulukkoarvo.

Kansliapäällikkö

Jaana Husu-Kallio

Neuvotteleva virkamies

Sini Wallenius

Tiedoksi: Maaseutuvirasto, Mira Liiri